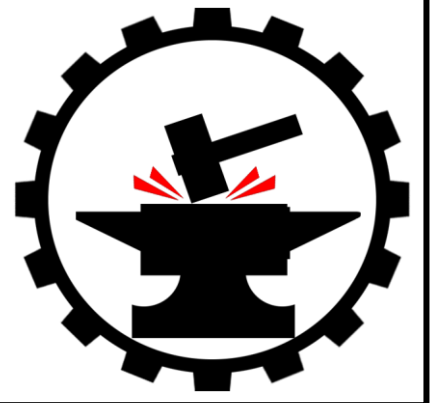

Metal İşçisinin Sesi

Sayı: 7

İletişim: metaliscisinin sesi@gmail.com

2013 krizi en tepeden başladı!

Dakika bir, gol bir! 2013'ün daha ikinci gününde Koç Holding'e bağlı Tofaş otomobil fabrikasından yapılan açıklamada sayısı 1000'e yaklaşan sözleşmeli işçinin işten çıkartılacağı belirtildi. Fabrika 2013 boyunca iki vardiya çalışacakmış. 2013'ün takvimde ikinci günü, ama ilk iş günü. 1 Ocak tatildi.

Tofaş'ın açıklaması, bültenimizin 2012 boyunca söylediklerinin sarsıcı biçimde doğrulanmasını getiriyor. *Metal İşçisinin Sesi*, Türkiye'nin çeşitli nedenlerle hızla bir krize doğru ilerlemekte olduğunu, işten çıkartmaların gündeme geleceğini ısrarla vurguluyor, işçi hareketine bu olasılığa karşı yığınak yapmanın gerekliliği konusunda uyarılarda bulunuyordu. Tofaş'ta olan biten bu öngörü ve uyarının doğruluğunu somut olarak ortaya koymuş oldu. Kriz, Türkiye'ye en büyük sermaye grubu yoluyla, Koç Holding'le giriş yaptı!

Tofaş'ın açıklamasında işten çıkartmaların nedeni olarak Avrupa'da kriz dolayısıyla otomobil talebinin gerilemesi gösteriliyor. 2012'de Avrupa'ya satışların darbe yediği, 2013 için siparişlerin geçmişe göre sınırlı olduğu belirtiliyor. Bültenimiz, Avrupa'da yaşanan krizin Türkiye'yi vurmasının kaçınılmaz olduğunu döne döne anlatmaya çalıştı. Şimdi bu krizin doğrudan etkileri ortaya çıkıyor. Yarın Avrupa krizi Türkiye ekonomisini başka biçimlerde de etkileyecek. Avrupa'nın krizi derinleştikçe yabancı sermaye girişi azalacak, Türkiye'deki Avrupa bankaları (HSBC, ING vb.) veya Türk bankalarının Avrupalı ortakları (Fransız Paribas, İtalyan Unicredito, İspanyol BBVA vb.) iflasa sürüklendikçe Türk bankacılık sistemi sarsılacak. Avrupa'dan turist girişleri azalacak. İşçi dövizini girişi yavaşlayacak. Türkiye çok ciddi bir kriz dönemine giriyor.

İşçi çıkartmalarına karşı sendikalar derhal harekete geçmeli. Yüz binlerce, milyonlarca işçinin işini yitirmesi ihtimaline karşı bir barikat örmek gerekiyor. Kimse "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" demesin. Hepimizin kaderi birbirine bağlı. İşçi çıkartmaların yasaklanması gerekiyor!

Tofaş'ta örgütlü gerici sarı sendika Türk Metal'in ilgili şube başkanı demeç vermiş, şöyle diyor: "2013 yılında Fransa, İtalya, Yunanistan bölgesinden yıllık 50 bin araba kaybettik. Bu yıl için 230 bin araç siparişimiz var. Siparişler düştüğü için çıkartmalar oldu. Sözleşmeli alınan ve askerlik yapmayanlar çıkarıldı. Bugün sözleşmelilere telefon edilmeye başlandı. Telefonda sözleşmelerinin uzatılmayacağı tebliğ edildi." Şuna bakın: "kaybettik", "siparişimiz var", "tebliğ edildi". Behey şuursuz! Babanın fabrikasından mı söz ediyorsun? Sen Tofaş'ın "insan kaynakları" sorumlusu musun, sendikacı mı? Türkiye işçi sınıfı bu asalaklardan, bu patron yalakalarından, bu mücadele kaçkınlarından kurtulmak zorunda. Haydi Birleşik Metal, görev başına!

**KRİZ GELİYOR
FATURASINI ÖDEMEMEK İÇİN
BİRLEŞ, ÖRGÜTLEN, MÜCADELE ET**

Daiyang Metal işçilerinin grevi azimle devam ediyor

Tekirdağ'a bağlı Çorlu İlçesi'nde bulunan Avrupa Serbest Bölgesindeki Daiyang fabrikasında Toplu İş Sözleşmeleri görüşmelerinde, patronun herhangi bir adım atmaması üzerine greve çıkan Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi işçilerin grevi 2 aydır devam ediyor.

Fabrikaya girmeden önce iyi çalışma koşullarının sözünü veren patron, metal işçilerinin emeklerinin karşılığını çok komik rakamlarla ödemeye kalkınca işçiler de "sendika" dediler ve DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş'de örgütlenmeye başladılar. Örgütlenmeden rahatsız olan patron, sendikal örgütlenmenin başını çeken işçileri işten attı.

Buna karşın sendika da avukatları aracılığıyla işe iade davası açıp, davayı kazandı. İşe iade sonucunda işlerine geri dönen Daiyang işçileri, Toplu İş Sözleşmesi masasına oturmak isteyince patron bu durumu kabullenmedi ve araya aracı girmesine rağmen işçilerle anlaşmayı kabul etmedi. Buna karşılık haklarını aramaya devam eden Daiyang işçileri, son silahları olarak grev kararı verdiler.

Grevlerinin 51. gününde Daiyang patronu uzlaşmak için görüşme çağrısı yapsa da işçilerin grevini kırmak için elinden geleni ardına koymuyor. Güney Kore'den makine operatörleri getirerek yasadışı çalıştıran patron, grevdeki bazı işçilerin evlerine işten atıldığına dair tebligat gönderirken, bazılarını ise kınama ve ücret kesme cezası gönderiyor.

Daiyang işçisi patrona, polise, yasalara kısacası devlete karşı direniyor. Kış ayının başında başladıkları mücadeleyi inançla devam ettirerek grevlerini bahara dönüştürmeye kararlılar.

Daiyang işçileri grevi anlatıyor

Daiyang'da sendikalaşma süreci nasıl başladı?

2007'de fabrikaya girerken bize verilen sözler vardı. Ancak, bu verilen sözlerin hiç birisi tutulmadı. Sürekli 600 liraya işçi alıyorlardı. Bu yetmiyormuş gibi, 1,5 yıl boyunca hiç zam yapmadılar ve biz de karar verdik, iki grup halinde sendikaya başvurup, arkadaşlarımız da görüşlerini alalım dedik. O zaman 110 kişiydi mevcudumuz ama Koreli işçilerle birlikte. Bu sayıdan 96-97 sendikalı üye sayısına çıktık biz. Hem de kısa zamanda. O zamanlar, ikinci bina da yoktu. Tabi, bu kadar hızlı sendikalaşmamız dikkati çekti ve altı kişiye, "siz başı çekiyorsunuz" denilerek tazminatımızla birlikte (şirketimiz küçülüyor bahanesi ile) işten çıkardılar. Ancak, şirket küçülmeye devam ederken ikinci ek bina da yapılıyordu.

Bizden sonra da, tutanaklar tutuldu başka işçilere. Aynı gün içinde beş altı tane tutanak hem de. Ancak sebepler kafalarına göre yazılmıştı. Sonra da, bu tutanaklar sebep gösterilerek arkadaşlarımız işten çıkartıldı. Bizde bu süreç içinde, sendikanın avukatları ile işe iade davası açtık. Karşı hamle olarak da, işveren bizim yetkimize itiraz etti. Bu kadar üyeniz yok, iş kolunuz bu değil vs. tarzında. Ondan sonra, içeride olan sendikalı işçileri de "İstifa edin" diye çok zorladılar. Bazılarını notere götürüp istifa ettirdiler.

Sendikanın almış olduğu bir karar vardı: "İçerideki sağlam arkadaşlarımızın işten çıkartılmaması için sendikadan istifa etmesi, zamanı geldiğinde ise tekrar üye olmaları." Bu, kararlaştırılan şekilde yapıldı. Ancak, arkadaşlarımız çoğu istifa

ettikten sonra geri üye olmadı. Olmayınca da, baya bir azalma oldu tabii. Sonra biz geri iade davalarını kazanmaya başladığımız zaman fabrikaya geldiğimizde, bizi iyi karşıladılar. Biz de, akılları başlarına gelmiş diye düşündük.

Daiyang firmasının çoğunluğu Koreli olduğu için, yönetim onları suçladı ve Daiyang metal şöyle, Daiyang metal böyle vs. dediler. Biz böyle olmasını istemedik dediler. Bizler de işe geri alındığımızı göre patronun sendikayı kabul ettiğini düşündük. Böyle olunca da, çoğu arkadaş, patron sendikayı kabul ediyor deyip, sendikaya tekrar geldi. Ancak buna rağmen, Toplu iş sözleşmelerinde net bir anlaşmaya varamadık. Hele parasal maddelerde hiç anlaşamadık. On tane maddeyi ya geçtik ya geçmedik. Basit bir maddenin üzerinde 3 saat konuştuk. Sonra ara bulucu sürecine girildi. Orada da olmadı. Vermediler yani. Bunu yaparız filan da demediler, biz vermeyiz dediler. Bu fabrikayı kapatırız ama yine de vermeyiz dediler. Bizde, o halde kapayacaksınız ve gideceksin dedik. Tabi ki kapamadılar hala buradalar.

Grev sürecine nasıl girildi?

Grev oylaması yapılacaktı. Biz de "kimsenin oy kullanmaması üzerine" karar aldık. Oy kullanmaya gidenler de, zaten sendikaya üye olmayanlar ya da beyaz yakalıları. Onlar da beklediklerini alamadılar ve grev dediler. Son silahımız olarak grev vardı onu kullandık bu süreçte. Ancak grev sürecine karşılıklı geri bir dönüş yok. Aksine, halen nasıl arkadaşları sustururuz. Maddi yönden nasıl sıkıştırırız derdindeler. Dışarıda olan formen kişileri içeri alınca ekibi de peşinden gelir hesaplarını yaptılar. Arkadaşların evlerine giderek, onları ikna etmeye çalıştılar. Bizleri kırmaya çalışıyorlar ama biz kırılmayacağız, dayanacağız. Az kaldı! Biz zarar ediyorsak, onlar her gün bizden daha fazla zarar ediyorlar. İçeridekiler, ne kadar çalışabilirler, çünkü içeride ki stok durumu belli.

Son olarak, sınıf kardeşleriniz olan metal işçilerine ne demek istersiniz?

Kazanılan haklar, mesela ikramiyeler, eritile eritile geriye hiç bir şey kalmadı. Yani korkmaya gerek yok. Burası sonuçta özel bir şirket, kimsenin geleceği de yok, garantisi de. Yani, bugün hakkımızı arayamazsak, başka bir gün bunu yapamayız. Geleceğimiz için bunu yapmalıyız. Daha huzurlu bir yaşam için. Sendikalı olmak güzel şey. Bundan korkmasınlar.

Birleşik Metal, metal işçisinin önüne düşmeli

Metal işçisi, sarı Türk Metal sendikasının yönetimine ilk defa isyan etmiyor. Daha önce 1998'de de hemen hemen bütün büyük metal fabrikalarını etkisine alan bir başka isyan daha yaşanmıştı. O dönemde Birleşik Metal'in yönetiminde olan ekip, bu isyanın başına geçmekten ürkmüş, hiçbir ciddi girişimde bulunmamış ve dolayısıyla Türkiye işçi sınıfı için çok önemli bir olanağı heba etmişti. Bunda o dönemde ÖDP'ye hâkim olan sol liberallerin sendika yönetimi üzerindeki nüfuzu da etkili olmuştu.

Bu sefer metal işçisinin isyanı dalga dalga geliyor. Bahar aylarında ayağa kalkan Bosch işçisini Birleşik Metal örgütlemeyi başardı. Ama Alman patron, sarı sendika, işçi düşmanı hükümet birleştiler, işçiyi birçok zaafından yakalayarak kısmen Türk Metal'e geri çektiler. Bütün bu basınca rağmen Bosch'un ana fabrikasında yetki hâlâ tartışmalı. Bosch'un yan dallarındaki fabrikalarında, yani Bosch Rexroth ve Bosch Fren'de ise Birleşik Metal artık yetkiye sahip!

Bu büyük başarının ardından Kasım isyanı geldi. Üstelik bu isyan tek bir fabrika ile sınırlı da kalmadı. Toplu sözleşme süreci ilerledikçe de üçüncü bir dalga muhtemelen gelecek. Öyleyse, Birleşik Metal, 1998'in hatalarının derslerini çıkarmalı, ayağa kalkan metal işçisinin önüne düşmeli, işçiyi sarı sendikanın ve devletin pençesinden kurtarmalıdır. İkinci bir olanağın daha harcanmasına izin verilmemelidir.

Metal Sektöründe Yangın Başlıyor

Toplu İş Sözleşmesi yasa taslağına tepki gösteren Türk Metal Sendikası üyesi işçiler ,insanca yaşanacak ücret için seslerini yükseltmişlerdi. Önce Kasım ayında, iş bırakıp fabrika bahçesinde eylem yaparak tepkilerini gösteren Renault işçilerine, Sakarya Otokar işçileri ses vermiş ve taslağı karşı yürüyüş gerçekleştirmişlerdi. Otokar Fabrikası'nda vardiya çıkışı toplanan yaklaşık 200 işçi taslağı alkış ve ıslıklarla protesto etmişti. Ford Otosan'da 300 işçi Türk Metal Sendikası Şubesi'nde yapılan toplantıda masaya %18 ile oturma bu sözleşmenin de işçiler lehine sonuçlanmayacağını bildirmişlerdi. Taslağı tepki Türk Metal'e bağlı diğer iş yerlerinde de sürüyor.

Yeni yıla işsiz başladılar!

Yeni yılın ilk günlerinde Tofaş'tan sonra, Tekirdağ/Çerkezköy Organize San. Böl. bulunan Arçelik firmasına ait 150, Gebze/Çayırova işletmesinden 120 işçi işten atıldı. Çayırova Arçelik işçileri 09.01.2013 tarihinde gerçekleştirdikleri eylemlerinde Patron-Türk Metal Sendikası birliğine itiraz ettikleri için işten atıldıklarını bildirdiler. Daha önce de TİS yasa tasarısını protesto eden 30 Renault işçisi işten atılmıştı.

MESS- Türk Metal İş Sendikası 2012-2014 Grup Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerine 9 Ocak 2013 tarihinde başlamıştı. İkinci oturum tarihi 21.01.2013'de gerçekleştirilecektir.

Kaderimiz değil, katilimiz bir

İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin yıllık raporuna göre 2012'de en az 867 işçi hayatını kaybetti.

2012'de hayatını kaybeden işçilerin 15'ini 14 yaş ve altı çocuk işçiler, 19'unu 15-17 yaş arası genç işçiler, 162'sini 18-27 yaş arası işçiler, 384'ünü 28-50 yaş arası işçiler, 89'unu 51 yaş ve üstü işçiler oluşturuyor. Raporla 198 işçinin yaşı belirlenemedi.

2013 yılı ise, iş cinayetleriyle sabıkalı Zonguldak madenlerinden Kozlu müessesinde 8 işçinin metan gazı patlamasıyla yaşamını yitirmesiyle başladı.

Birbirinden binlerce kilometre uzakta, birbirini hiç tanımayan iki insan neredeyse tam altı ay arayla gece yarısı çıkan yangında yaşamını yitiriyor. Ama iki yangında yitip giden sadece iki değil, 132 can! 11'i 11 Mart'ta İstanbul Esenyurt'ta bir alışveriş merkezinin inşaatında, 121'i 24 Kasım'da Bangladeş'in başkenti Dakka'da bir tekstil fabrikasında çıkan yangında... 11'i İstanbul'un karında kışında kaldıkları derme çatma çadırda acil durumda çıkabileceği ikinci bir kapı olmadığı için, 121'i Bangladeş'teki yedi katlı fabrikanın yangın çıkışı olmadığı için ölüyor... 132 işçi aynı kaderi paylaşıyor. Nasıl oluyor bu? Nerde kesişiyor Bangladeş'teki tekstil işçisi ile Esenyurt'taki inşaat işçisinin kaderi?

Peki, sadece onlar mı kader birliği yapanlar? Bangladeş'te 121 işçinin öldüğü yangından sadece iki gün sonra başka bir tekstil fabrikasında daha yangın çıkması nasıl bir tesadüf?

Şimdi bir kez daha hatırlayalım işçilerin yaşamlarını neden yitirdiklerini Fabrikadaki elektrik tesisatı iyi olmadığı için... AVM inşaatındaki elektrik kaçağı nedeniyle... 300 tonluk kapağı taşıyan vinç halatı ağırlığı taşıyamayıp koptuğu için... Baraj kapağı patladığı için... Araç sel sularına kapıldığı için... Hepsinin bir nedeni var elbette. Ama asıl sorulması gereken soru şu değil mi? Bugün insanoğlu için bu nedenlerin hangisinin önüne geçmek mümkün

değildir? Pekâlâ, hepsinin önüne geçilebilirdi. Uzay çağı, bilgi çağı, adına ne dersiniz teknolojinin sürekli yeni zirvelere taşındığı bir dünyada kim bu ölümlerin sorumlusu?

Katil sermayedir, kapitalistlerdir! Katil düpedüz cinayet olan ölümlere iş kazası diyen sermayenin hukuk sistemidir. Teknolojiyi esas olarak kâr için kullanan, bırakın uzay teknolojisini, basit maskeleri ve korunma ekipmanlarını bile işçiden esirgeyen tek tek kapitalistlerdir katiller. Bu katiller dünyanın her yerinde kârlarına kâr katmak için kan döküyorlar. Sadece iş cinayetlerinde ölenler değil. Yavaş yavaş öldürülenler, silikozise, kansere, çeşitli iç hastalıklarına mahkûm edilenler de kapitalizm adlı seri katilin kurbanlarıdır. İşçiler katillerini asla unutmamalı, afet, kader, takdiri ilahi deyip katillerini aklamamalı, hesap sormalı, cezalandırılmalarını sağlamak için mücadeleyi yükseltmelidir.

Bu cinayetler bir gün bitecek ama ne denetimlerin arttırılmasıyla ne de işçilerin eğitilmesiyle. İşçilerin ürettiği metaların değil işçilerin kendisinin hâkim olduğu bir dünya kurulduğunda.

**Birbirimizden Haberdar
Olalım**

**Haberlerinizi, Şikâyetlerinizi Ve
Önerilerinizi Bizimle Paylaşın
Yayınlayalım**

metaliscisininnesi@gmail.com
https://twitter.com/metaliscisi
www.facebook.com/metalisci